

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 05. octobra 2020. godine
Ref. br.: RK1626/20

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI53/20

Podnosilac

Kujtim Bakija

**Ocena ustavnosti
presude Vrhovnog suda Kosova, Rev br. 283/2019,
od 9. oktobra 2019. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Gresa Caka-Nimani, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Kujtim Bakija, sa prebivalištem u Đakovici, koga zastupa Avdi Rizvanolli, advokat iz Đakovice (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Osporena odluka je presuda [Rev. br. 283/2019] Vrhovnog suda Kosova od 9. oktobra 2019. godine.
3. Podnosilac zahteva je gore navedenu odluku primio 18. novembra 2019. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom je navodi da su podnosiocu zahteva povređena prava zaštićena članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) u vezi sa članom 6. Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP) i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustavu.

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na stavovima 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 22. [Procesuiranje podnesaka] i članu 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32. [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 18. marta 2020. godine, podnosilac je preko pošte podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 19. maja 2020. godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Radomira Labana za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje u sastavu sudija: Bekim Sejdiu (predsedavajući), Remzije Istrefi-Peci i Nexhmi Rexhepi.
8. Dana 2. juna 2020. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva. Istog dana, Sud je obavestio i Vrhovni sud o registraciji zahteva.
9. Dana 7. jula 2020. godine, Sud je obavestio Osnovni sud u Đakovici o registraciji zahteva i tražio da podnese Sudu povratnicu koja dokazuje kada je podnosilac zahteva primio osporenu odluku.
10. Dana 14. jula 2020. godine, Osnovni sud u Đakovici je podneo Sudu traženu povratnicu.
11. Dana 16. septembra 2020. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

12. Na osnovu spisa predmeta rezultira da je podnosilac zahteva bio zaposlen u Kosovskoj kompaniji za snabdevanje električnom energijom (u daljem tekstu:

- KEDS), na radnom mestu električar za merenje u Odeljenju mreže, okrug u Đakovici.
13. Dana 2. februara 2015. godine, KEDS, odnosno direktor Okruga u Đakovici, je odlukom [br. 214], izrekao podnosiocu zahteva disciplinsku meru "*prekid radnog odnosa*", zbog disciplinskih povreda, nakon što je utvrdio da je podnosilac zahteva, zajedno sa jednim drugim radnikom KEDS-a, svojim postupcima, doprineo skrivanju-gubitku duga nekih potrošača.
  14. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je uložio žalbu na gore navedenu odluku drugom stepenu pri KEDS-u, odnosno izvršnom direktoru Odeljenja mreže u Prištini.
  15. Dana 4. marta 2015. godine, izvršni direktor Odeljenja mreže u Prištini je odlukom [br. 1730] odbio zahtev podnosioca i potvrdio odluku [br. 214] direktora Odeljenja u Đakovici od 2. februara 2015. godine.
  16. Dana 13. maja 2015. godine, podnosilac zahteva je podneo tužbu Osnovnom sudu u Đakovici, tražeći poništavanje dveju gore navedenih odluka KEDS-a, navodeći da mu nije uručen zahtev za pokretanje disciplinskog postupka i da mu nije dato dovoljno vremena za zaštitu. Podnosilac zahteva je tužbom tražio da se vrati na radno mesto i da mu se nadoknade lični dohoci od 1. februara 2015. godine do 30. avgusta 2016. godine.
  17. Dana 29. avgusta 2016. godine, Osnovni sud u Đakovici je presudom [C. br. 100/2015], odbio tužbeni zahtev podnosioca u celosti, kao neosnovan, odbijajući tužbu podnosioca zahteva protiv gore navedenih odluka KEDS-a, kao i zahtev za vraćanje na radno mesto i naknadu ličnih dohodaka. Osnovni sud u Đakovici je svojom presudom smatrao da su postupci KEDS-a prilikom prekida radnog odnosa bili pravični, nije bilo nepravilnosti i zakonskih povreda i da je izrečena disciplinska mera u skladu sa članom 70. Zakona o radu Kosova.
  18. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je uložio žalbu Apelacionom sudu na gore navedenu presudu Osnovnog suda u Đakovici, navodeći bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđeno činjenično stanje i pogrešnu primenu materijalnog prava.
  19. Dana 17. maja 2019. godine, Apelacioni sud je presudom [Ac. br. 4459/2016], odbio, kao neosnovanu, žalbu podnosioca zahteva, dok je potvrdio presudu [C. br. 100/2015], Osnovnog suda u Đakovici. Apelacioni sud je u svojoj presudi odgovorio na sve navode podnosioca zahteva.
  20. Neodređenog datuma, podnosilac zahteva je podneo reviziju Vrhovnom sudu na gore navedenu presudu Apelacionog suda, navodeći bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešnu primenu materijalnog prava.
  21. Dana 9. oktobra 2019. godine, Vrhovni sud je presudom [Rev. br. 283/2019], odbio, kao neosnovanu, reviziju podnosioca zahteva. Vrhovni sud je u svojoj presudi, između ostalog, obrazložio "*da je drugostepeni sud pravilno primenio odredbe parničnog postupka kao i materijalnog prava [...]* Drugostepeni sud

je u svojoj presudi dao dovoljno razloga za relevantne činjenice za pravilno odlučivanje po ovom pravnom pitanju a koje prihvata i ovaj sud.”

Navodi podnosioca

22. Podnosilac zahteva navodi da su mu osporenim odlukom povređena prava zaštićena članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] u vezi sa članom 6. EKLJP-a i članom 54. [Sudska zaštita prava] Ustava.
23. Podnosilac zahteva u suštini navodi da redovni sudovi nisu obrazložili svoje odluke, tako što nisu rešavali navode podnosioca zahteva i nisu pravilno utvrdili činjenično stanje i pogrešno su primenili materijalno pravo.
24. Podnosilac zahteva na početku navodi da je *“KEDS D. D., koristeći ovde svoju poziciju poslodavca predstavio dokaze koje je on sam sastavio, dok je kao svedoke sud procesuirao sve radnike KEDS D. D., za šta isti nisu bili predmet i kao rezultat toga došlo je do nejednakosti strana u postupku”*.
25. Podnosilac zahteva, u vezi sa presudom Osnovnog suda u Đakovici, ističe da poslednja navedena nije obrazložena, dodajući: *”Kako je moguće da se nekom licu prekine radni odnos sa tako šturim obrazloženjem”*. Podnosilac zahteva isto tako navodi da ni presuda Apelacionog suda i osporena odluka nisu obrazložene, dodajući da su one samo kratko potvrdile prvostepenu odluku, ne dajući dovoljno razloga za navode podnosioca zahteva.
26. Podnosilac zahteva dalje ističe: *“Redovni sudovi su povredili princip zakonitosti, pozivajući se na disciplinske povrede koje su navodno predviđene u aktima poslodavca. Disciplinske povrede se trebaju predviđati samo u zakonu i radni odnos treba da bude samo po razlozima predviđenim u Zakonu”*.
27. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da ukine osporenu odluku i stvar vrati na presuđivanje.

Ocena prihvatljivosti zahteva

28. Sud prvo razmatra da li su ispunjeni uslovi prihvatljivosti, propisani Ustavom i dalje navedeni Zakonom i Poslovníkom.
29. U tom smislu, Sud se poziva na stavove 1 i 7, člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

30. Sud dalje takođe razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, kao što je propisano u Zakonu. S tim u vezi, Sud se prvo poziva na članove 47. [Individualni zahtevi], 48. [Tačnost podneska] i 49. [Rokovi] Zakona, koji propisuju:

Član 47
[Individualni zahtevi]

“1. Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagarantovana prava i slobode krši neki javni organ.

2. Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.”

Član 48
[Tačnost podneska]

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

Član 49
[Rokovi]

“Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku...”.

31. Što se tiče ispunjenja ovih uslova, Sud utvrđuje da je podnosilac zahteva ovlašćena strana, koja osporava akt javnog organa, odnosno presudu [Rev. br. 283/2019] od 9. oktobra 2019. godine Vrhovnog suda nakon što je iscrpeo sva pravna sredstva. Podnosilac zahteva je takođe pojasnio prava i slobode za koje navodi da su mu povređena u skladu sa uslovima iz člana 48. Zakona i podneo je zahtev u skladu sa rokom koji je utvrđen u članu 49. Zakona.
32. Međutim, pored ovih uslova, Sud takođe treba da razmotri da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su propisani u pravilu 39. [Kriterijum o prihvatljivosti] Poslovnika. Konkretnije, pravilo 39 (2) propisuje:
- “(2) Sud može smatrati zahtev neprihvatljivim, ako je zahtev očigledno neosnovan, jer podnosilac nije dovoljno dokazao i potkrepio tvrdnju.”*
33. Sud prvo podseća da je Osnovni sud u Đakovici presudom [C. br. 100/2015], odbio tužbeni zahtev podnosioca u celosti, kao neosnovan, odbacujući tužbu podnosioca zahteva protiv odluka KEDS-a kojim je podnosiocu zahteva izrečena disciplinska mera „prekid radnog odnosa“, kao i zahtev da se vrati na radno mesto i naknadu ličnih dohodaka. Nakon žalbe podnosioca zahteva, Apelacioni sud je odbio žalbu podnosioca zahteva, utvrđujući gore navedenu presudu Osnovnog suda. Vrhovni sud je odbio reviziju podnosioca zahteva, kao neosnovanu, protiv drugostepene odluke.

34. Sud podseća da podnosilac zahteva navodi da je osporen odluka doneta uz povredu njegovih prava i osnovnih sloboda zagarantovane članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava u vezi sa članom 6. EKLJP-a i članom 54. Ustava.
35. S tim u vezi, Sud primećuje da se u suštini, podnosilac zahteva žali da u njegovom slučaju redovni sudovi nisu obrazložili svoje odluke, tako što se nisu bavili navodima podnosioca zahteva i nisu pravilno utvrdili činjenično stanje i pogrešno su primenili materijalno pravo. Podnosilac zahteva tvrdi da svedoci (koji su bili zaposleni u KEDS-u) u ovom slučaju nisu bili objektivni i da je sve to dovelo do nejednakosti za strane u postupku. Podnosilac zahteva tvrdi da se disciplinski prekršaji trebaju propisati samo zakonom i da su se redovni sudovi pozivali na disciplinske prekršaje predviđene unutrašnjim aktima KEDS-a.
36. Sud primećuje da je iste navode podnosilac zahteva izneo i pred redovnim sudovima.
37. U slučaju podnosioca zahteva, Sud podseća da je Vrhovni sud u svojoj presudi, dok je ispitivao navode podnosioca, obrazložio da je Apelacioni sud u presudi [Ac. br. 4459/2016] od 17. maja 2019. godine, pravilno primenio odredbe parničnog postupka i materijalnog prava kada je utvrdio da je žalba podnosioca zahteva neosnovana. Vrhovni sud je utvrdio da je Apelacioni sud dao dovoljno razloga za relevantne činjenice na kojima je zasnovao svoju presudu.
38. Tačnije, Vrhovni sud je u presudi [Rev. br. 283/2019] od 9. oktobra 2019. godine, u vezi sa bitnim navodima podnosioca zahteva, a koje podnosilac zahteva pokreće i pred Sudom, istakao:

„Neprihvatljivim se ocenjuju navodi u reviziji da je nižestepeni sud pogrešno primenio materijalno pravo kada je našao da je odluka tužene o prekidu radnog ugovora tužioca bila zakonita. Po proceni ovog suda, disciplinski postupak protiv tužioca je počeo i sproveden je na osnovu člana 8 i 10 Disciplinskog kodeksa Kosovske Kompanije za Distribuciju i nabavku električne energije D. D. (KEDS). Sporna odluka u vezi sa prekidom ugovora o radu tužioca je doneta u skladu sa odredbama člana 70, stav 1.4.1 Zakona o radu Kosova, a tom odredbom je propisano da: „Poslodavac može raskinuti ugovor o radu zaposlenom uz jedno vremensko upozorenje, zbog težih slučajevima lošeg ponašanja zaposlenog“. Radnje tužioca su pravilno kvalifikovane kao teške povrede radnih dužnosti iz člana 7.1 tačka h) i r) Disciplinskog kodeksa Kosovske Kompanije za Distribuciju i nabavku električne energije D. D. (KEDS), gde tačka (h) kao tešku povredu navodi sledeće: „korišćenje od strane zaposlenog njegove/njene pozicije, ili prekoračenje njegovih/njenih ovlašćenja radi obezbeđivanja nezakonite materijalne dobiti za sebe ili za neko drugo lice ili neku poslovnu organizaciju ili da bi prouzrokovao štetu drugim licima ili poslovnim organizacijama“. Tačkom r) kao teška povreda se predviđa „namerno neizjašnjavanje ili prikrivanje informacija u vezi sa nekom teškom ili lakom povredom, uključujući i preteranu pažnju, a što je posledica nepažnje“.

39. U smislu svega toga, Sud smatra da je obrazloženje iz presude [Rev. br. 283/2019] od 9. oktobra 2019. godine Vrhovnog suda, kojom je odbijena revizija

podnosioca zahteva, jasno i nakon pregleda svih postupaka, Sud je takođe utvrdio da postupci pred Vrhovnim sudom i sudovima nižih stepena nisu bili nepravični ili proizvoljni (vidi slučaj: *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, presuda ESLJP-a od 30. juna 2009. godine).

40. S tim u vezi, Sud naglašava da nije njegova dužnost da se bavi greškama u zakonu koje su navodno počinili redovni sudovi (zakonitost), osim i u meri u kojoj su takve greške mogle da povrede osnovna prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost). U suprotnom, Sud bi se ponašao kao sud „četrtoog stepena“ što bi rezultiralo prekoračenjem granica utvrđenih u njegovoj nadležnosti. U skladu sa praksom ESLJP-a, kao i sa svojom već konsolidiranom sudskom praksom, Sud ponavlja da je uloga redovnih sudova da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava i da se ne mogu dati apstraktne ocene zbog čega je redovni sud presudio na određeni, a ne na drugi način (vidi: *Garcia Ruiz protiv Španije*, ESLJP br. 30544/96, od 21. januara 1999. godine, stav 28. i vidi takođe slučaj Suda KI70/11, podnosioci zahteva: *Faik Hima, Magbule Hima i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
41. Ustavni sud može ispitati samo da li su u nekom postupku dokazi pravilno predstavljeni i da li je postupak uopšte, gledan u celosti, vođen na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (vidi, između ostalog druge izvore, slučaj: *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava, usvojen 10. jula 1991. godine).
42. U svetlu ovoga, Sud dalje smatra da podnosilac zahteva nije dokazao da su postupci pred Vrhovnim sudom i nižim instancama bio nepravični ili proizvoljni, ili da su mu povređena osnovna prava i slobode zaštićene Ustavom kao rezultat pogrešnog tumačenja procesnog prava. Sud ponavlja da je tumačenje zakona obaveza redovnih sudova i da je stvar zakonitosti (vidi slučaj Suda KI63/16, podnosilac zahteva: *Astrit Pira*, rešenje o neprihvatljivosti od 8. avgust 2016. godine, stav 44. i vidi takođe slučaj: KI150/15; KI161/15; KI162/15; KI14/16; KI19/16; KI60/16 i KI64/16, podnosioci zahteva: *Arben Gjukaj, Hysni Hoxha, Driton Pruthi, Milazim Lushtaku, Esat Tahiri, Azem Duraku i Sami Lushtaku*, rešenje o neprihvatljivosti od 15. novembra 2016. godine, stav 62).
43. Sud ističe da sama činjenica da je podnosilac zahteva nezadovoljan ishodom osporene odluke ili samo pominjanje članova Ustava nije dovoljna da se utvrdi zahtev o ustavnoj povredi. Kada navode takve povrede Ustava, podnosioci zahteva moraju izneti obrazložene navode i uverljive argumente (vidi u tom kontekstu slučaj Suda KI136/14, *Abdullah Bajqinca*, rešenje o neprihvatljivosti od 10. februara 2015. godine, stav 33).
44. Kao rezultat toga, Sud smatra da podnosilac zahteva nije potkrepio navode da su dotični postupci na bilo koji način bili nepravični ili proizvoljni i da su pobijenom odlukom povređena prava i slobode zagarantovane Ustavom.
45. Kao zaključak, u skladu sa pravilom 39 (2) Poslovnika, zahtev je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i, shodno tome, neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 20. Zakona i pravilom 39 (2) Poslovnika, dana 16. septembra 2020. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Radomir Laban

Radomir Laban

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

Arta Rama-Hajrizi